

ת"פ 41235/09/13 - מדינת ישראל ואח'... נגד פייס אבו עדרה, ת"פ 41235-09-13, נאג'י אבו מור, ת"פ 1085-10-13, סוהר אלצראיעה, ת"פ ואח'...

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 41235-09-13 מדינת ישראל נ' אבו עדרה
בפני כבוד השופט אברהם טל

מדינת ישראל

נ'

1. פייס אבו עדרה, ת"פ 41235-09-13 (להלן: "הנאשם 1")
2. נאג'י אבו מור, ת"פ 1085-10-13 (להלן: "הנאשם 2")
3. סוהר אלצראיעה, ת"פ 36701-09-13 (להלן: "הנאשם 3")
4. נואיף אלקצאצי, ת"פ 36701-09-13 (להלן: "הנאשם 4")
5. איברהים אבו עסא, ת"פ 23807-12-13 ות"פ 37042-09-14 (להלן: "הנאשם 5")
6. סאלים אפיניש, ת"פ 59792-10-13 (להלן: "הנאשם 6")

החלטה

מעשי הנאשמים והרשעתם

1. הנאשמים, נאשמים 4, 5, 6, 8, 9, ו-11 בתפ"ח 22518-07-13, הורשעו על פי הודאותיהם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של שימוש במרמה עורמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מע"מ או לסייע לאחר להתחמק מתשלום מע"מ בנסיבות מחמירות; שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס הכנסה או לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס הכנסה וארגון שירותי שמירה ללא רישיון.

הנאשם 5 צירף כתב אישום נוסף בו הורשע בעבירות של הפרת הוראה חוקית (ריבוי עבירות); ארגון שירותי שמירה ללא רישיון (ריבוי עבירות); שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מע"מ ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה.

2. על פי האמור בכתבי האישום המתוקנים החל מחודש דצמבר 2008 ועד לחודש מאי 2013 (להלן: "**התקופה הרלוונטית לכתב האישום**") היו הנאשמים קבלני משנה של חברת "האחים מור בטחון אזרחי בע"מ" (להלן: "**החברה**") שעסקה במתן שירותי שמירה למאות אתרים ברחבי הארץ והנאשמים, כקבלני משנה נתנו בעצמם ובאמצעות עובדיהם שירותי שמירה ללקוחות החברה (להלן: "**העיסוק**").

קבלני המשנה, שכונו "ראיסים", היו אחראים על מתן שירותי השמירה של החברה באזור גיאוגרפי מסוים (להלן: "**הראיסים**").

הנאשמים לא דווחו על הכנסותיהם מהחברה לשלטונות מע"מ ומס הכנסה ועסקו בארגון למתן שירותי שמירה מבלי שהיה להם רישיון לעסוק בכך.

מנהלי החברה והראיסים פעלו בצוותא חדא, באופן תבניתי, שיטתי ומתמשך, במרמה, ערמה ותחבולה, על מנת להתחמק במזיד מתשלום מס הכנסה ומע"מ ועל מנת לסייע לחברה ולמנהליה להתחמק מתשלום מס הכנסה ומע"מ, בין היתר, בדרכים הבאות:

א. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, מנהלי החברה התקשרו

עם מפיצי חשבוניות פיקטיביות שונים, והוציאו יחד איתם חשבוניות בסכום של למעלה מ-50 מיליון בהן נכתב בכזב כי מפיצי החשבוניות הפיקטיביות נתנו שירותי השמירה לחברה, בעוד שמי שנתן אותם בפועל היו הראיסים.

מנהלי החברה העבירו למפיצי החשבוניות הפיקטיביות את הסכומים הרשומים בהן ובהמשך, הכסף חזר לשליטתם במזומן, חלקו נשאר בידם, וחלקו שולמו לראיסים מבלי שרשמו תשלום זה בספרי החברה ומבלי שדיווחו עליו לרשויות המס.

בשנים 2008 עד 2010, מתוך הכספים שחזרו ממפיצי החשבוניות הפיקטיביות עמירם פנקינסקי, נתנו מנהלי החברה לכל אחד מהראיסים, בכל 15 לחודש, מעטפה ובה עשרות או מאות אלפי שקלים במזומן, בתמורה לשירותי השמירה שנתנו הראיסים לחברה כקבלני משנה.

בשנים 2011 עד מאי 2013, בכל 15 לחודש, קיבל כל אחד מהראיסים, את מעטפות המזומנים ממפיצי החשבוניות הפיקטיביות שלום חמיאס מנהלה של ד.ש.א.י, לאחר שהורו לו מה הסכום המדויק שיש להעביר לכל אחד מהם תמורת השירותים שנתן כקבלן משנה לחברה, לפי התחשבות מדויקת שנערכה בין החברה לבין כל אחד מהראיסים, על מנת ליצור מצג כוזב כאילו מפיצי החשבוניות הפיקטיביות הם מעסיקי הראיסים.

הלן פירוט הכנסותיהם של כל אחד מהנאשמים מסכומי המזומנים שקיבלו במעטפות במזומן בכל אחת משנות המס:

הראיס	12/2008	2009	2010	2011	2012	1-5/2013	סך הכל
-------	---------	------	------	------	------	----------	--------

6,317,600	980,764	2,057,308	1,584,893	1,081,605	575,830	37,200	פייס אבו עדה
2,506,006	372,358	851,101	607,827	325,430	314,290	35,000	נאג'י אבו מור
1,941,708	497,791	869,451	249,576	221,510	98,180	5,200	זוהר אבו אשעיפן
1,443,560	130,376	301,617	308,612	395,215	290,440	17,300	נואיף אלאקסאסי
1,721,912	295,576	451,271	405,670	293,825	259,770	15,800	איברהים אבו עסא
1,603,792	314,190	555,926	165,420	225,136	318,220	24,900	סאלים אפיניש

הנאשמים 1 ו-2 הוציאו כ-75% מתוך ההכנסות הנ"ל כתשלום שכר לעובדיהם ששמרו באתרים והנאשמים 3,4,5 ו-6 הוציאו כ-70% מתוך ההכנסות הנ"ל כתשלום שכר לעובדיהם ששמרו באתרים.

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, החברה, ולאחר מכן ד.ש.ש.א.י., הוציאו לנאשם 1 תלושי משכורת כשכיר למרות שלא קיבל תשלום עבור הסכומים המפורטים בתלושים אלא קיבל את הסכומים המפורטים לעיל ששולמו לו על ידי החברה עבור שירותיו כקבלן משנה.

בחלק מהתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החברה הוציאה לנאשמים 2,3,4 ו-5 תלושי משכורת כשכירים למרות שלא קיבלו תשלום עבור הסכומים המפורטים בתשלומים אלא קיבלו את הסכומים המפורטים לעיל, ששולמו להם עבור שירותיהם כקבלני משנה.

ב. כדי להתחמק מתשלום מס, ולסייע לשותפיו לעבירה להתחמק מתשלום מס, הנאשם 1, כמו יתר הראיסים, התנהל רק במזומן, נמנע מלפתוח תיק עצמאי אצל שלטונות מס הכנסה ומע"מ, ונמנע מלדווח על הכנסותיו ולשלם מע"מ ומס הכנסה על הכנסותיו.

3. הנאשם 5 צירף תיק נוסף, ת"פ 37042-09-14 (בימ"ש השלום) (להלן: **"התיק הנוסף"**) שבו הורשע בשתי הפרות של הוראות חוקיות שאסרו עליו לעבוד בתחום השמירה, כאשר עם שחרורו ממעצר הבית, בשתי הזדמנויות יצר הנאשם 5 קשר עם לקוחות באזורים בהם היה אחראי על השמירה לפני מעצרו, בין היתר במתחם בילו 2000, והציע להם שירותי שמירה באמצעות שומרים הכפופים אליו, תוך שהוא מספק להם חשבוניות של חברת השמירה "אמונים".

הנאשם 5 היה אחראי באותה תקופה על השמירה באתרי השמירה ועל לפחות 9 שומרים שהיו כפופים לו, ובין היתר טיפל בבעיות בנושא השמירה, אייש באמצעות בני משפחתו ואחרים את האתרים בשומרים, ושילם מכיסו פיצויים ללקוחות שאירעו להם פריצות ונגרמו להם נזקים.

השומרים הכפופים לנאשם 5 נרשמו כעובדים בחברת השמירה "אמונים", שהוציאה המחאות על שמם, ומסרה את ההמחאות לנאשם 5, שפרט אותן למזומן, העביר לשומרים חלק מהכספים שנתקבלו, ואת חלקם הותיר בידיו.

נאשם 5 לא דיווח למס הכנסה ולמע"מ על הכנסות אלה, בסכום של לפחות 72,000 ₪, ולא שילם עליהם מס הכנסה ומע"מ.

הסדר הטיעון

1. ביום 25.09.13 הגיעו המאשימה והנאשם 1 להסדר טיעון לפיו אם תוך 8 חודשים לא יוסרו המחדלים, התביעה תטען ל-60 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר. אם יוסרו המחדלים במלואם, התביעה תטען לעונש של 33 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר ובשני המקרים ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. הוסכם כי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם בנושא הקנס ויושת על נאשם 1 מאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית המשפט.

2. ביום 1.10.13 הגיעו המאשימה והנאשם 2 להסדר טיעון לפיו אם תוך 6 חודשים לא יוסרו המחדלים התביעה תטען ל-40 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר ואם יוסרו המחדלים, התביעה תטען לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר ובשני המקרים ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. הוסכם כי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם בנושא הקנס ויושת על נאשם 2 מאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית המשפט.

3. ביום 17.9.13 הגיעו המאשימה והנאשמים 3 ו-4 להסדר טיעון כדלקמן: לגבי הנאשם 3 - באם תוך 6 חודשים לא יוסרו המחדלים, התביעה תטען ל-36 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר ובאם יוסרו המחדלים, התביעה תטען לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר ובשני המקרים ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה; לגבי הנאשם 4 - באם תוך 6 חודשים לא יוסרו המחדלים, התביעה תטען ל-30 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר, ואם יוסרו המחדלים, התביעה תטען לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר ובשני המקרים ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם בנושא הקנס ויושת על נאשם 4 מאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית המשפט.

4. ביום 21.12.13 הגיעו המאשימה והנאשם 5 להסדר טיעון שאינו כולל הסכמה לעניין העונש, לפיו במידה והנאשם 5 יסיר את המחדלים לרשויות המס, התביעה תציין זאת בטיעוניה כטיעון לקולא.

5. ביום 28.10.13 הגיעו המאשימה והנאשם 6 להסדר טיעון לפיו אם בתוך 6 חודשים לא יוסרו המחדלים התביעה תטען לעונש של 32 חודשי מאסר בפועל ואם יוסרו המחדלים, התביעה תטען ל-16 חודשי מאסר בפועל. ובשני

המקרים ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם בעניין הקנס ויושת על נאשם 6 מאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית המשפט.

תסקירי שירות המבחן

1. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם 1 הואבן 46, תושב באר שבע. גרוש כ- 3 חודשים, אב ל- 8 ילדים בגילאי 20 עד שנה, הנמצאים במשמורת האם.

הנאשם 1 הפסיק את לימודיו לאחר 5 שנות לימוד, אינו יודע קרוא וכתוב ולאחר עזיבתו את בית הספר, ועד לפני כ- 10 שנים עזר לדודו בהחזקת המכולת שבבעלות הדוד. במשך 10 שנים עבד נאשם 1 בתחום השמירה, במסגרתה בוצעו העבירות, וכיום אינו עובד.

נאשם 1 התקשה לקבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות וטען כי במהלך השנים המצוינות בכתב האישום המתוקן, הוא עבד בחברת שמירה כשכיר. במסגרת עבודתו זו, הוא היה אחראי על שומרים באתרים שונים וקיבל משכורת קבועה ותלוש משכורת מסודר. הנאשם 1 התבצר בעמדה המכחישה את כל המיוחס לו. לטענתו מעסיקיו נצלו את העובדה שאינו יודע קרוא וכתוב והחתימו אותו על טפסים, מבלי שהבין ומבלי שהיה מודע במה מדובר.

לטענת נאשם 1 הוא חתם על הסדר טיעון מתוך מצוקה ובמטרה להשתחרר ממעצר, ללא חשיבה מעמיקה וללא הבנה להשלכות חתימתו וגם גרושתו טענה שהוא נוצל לרעה ע"י מעסיקו.

שירות המבחן לקח בחשבון כגורמי סיכון, את אופי העבירות ואת הכחשת נאשם 1 את ביצוען, את התרשמותם מאדם חלש וקונקרטי וכגורמי סיכוי ומפחיתי סיכון לקחו בחשבון את תפקודו היציב בעבודה, את העובדה כי עברו הפלילי אינו מכביד ואת ההליכים המשפחתיים והמשפטיים הנוכחיים, לצד מצוקתו הנפשית.

להערכת שירות המבחן קיים סיכון להישנות התנהגותו של נאשם 1 שכן לא נוצר פתח, ולו ראשוני, לבדיקת אפשרות התערבות טיפולית ואין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה כלשהי בעניינו לעניין העונש.

2. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3 עולה כי הואבן 30, בגיל 16 הוא עבר להתגורר עם משפחת מוצא בלוד ומזה כשישה חודשים מתגורר בשכירות יחד עם משפחתו הגרעינית בטיירה.

נאשם 3 סובל מבעיות בכליות ובכבד ומטופל תרופתית. הוא נשוי ואב ל- 6 ילדים בגילאים חודשיים עד 6 שנים, שאחד מהם נולד במהלך מעצרו. הנאשם 3 עובד ניקיון במשרדים מאפריל 2014, הוא הפסיק לימודיו לאחר 6 שנות לימוד, ואינו יודע קרוא וכתוב. לאחר עזיבתו את בית הספר הוא החל לעבוד ברעיית צאן עד גיל 16. בהמשך הוא עבד עם אביו בשמירה עד גיל 21, שבו הוציא רישיון נהיגה ועבד בהובלות. כאשר הוא הפסיק עבודתו זו בשנת 2005 הוא עבד שוב בשמירה עד למעצרו, כאשר במסגרת עבודתו בוצעו העבירות.

לדברי נאשם 3 במהלך עבודתו הוא הבין כי מתנהל הליך לא תקין ובלתי חוקי אך יחד עם זאת, הוא המשיך במעשיו,

לאור הרווח הכספי, שסייע בידיו לקדם את עצמו ואת מצבם הכלכלי של בני משפחתו.

הנאשם 3 לקח אחריות על מעשיו וביטא חרטה, כאשר לידת אחד מבניו והעובדה כי אשתו וילדיו עברו את חודש צום "הרמאדן" בלעדיו, כשהוא נתון במעצר, המחישו וסייעו בהבנתו את חומרת התנהגותו והשלכותיה על חייו וחיי משפחתו. לדבריו, הוא ניתק את קשריו עם כל הגורמים המעורבים, שינה את מקום מגוריו והחל לעבוד באופן מסודר בניקיון משרדים.

שירות המבחן לקח בחשבון כגורמי סיכון את עברו הפלילי של נאשם 3, את התרשמותם מהיעדר כישורים ויכולת, חוסר יציבות במסגרות המקובלות, וקשיים בוויסות דחפים וכגורמי סיכוי לשיקום לקחו בחשבון את קבלת אחריות על התנהגותו וביטוי חרטה ואת מעצרו והשלכותיו על בני משפחתו.

שירות המבחן התרשם מקיומה של מוטיבציה אצל נאשם 3 לשינוי התנהגות בעייתית, והעריך כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק פחת באופן משמעותי.

שירות המבחן ממליץ להטיל על נאשם 3 עונש מוחשי של מאסר בעבודות שירות ברף הנמוך, אשר ימחיש לו את אחריותו למצב ויצמצם את הנזק והפגיעה בו כמקור פרנסה עיקרי למשפחתו.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 4 עולה כי הוא כבן 40, נשוי ואב לשבעה ילדים בגילאי 4 עד 17. מזה כחצי שנה הוא מתגורר עם משפחתו בפזורת רהט ולפני כחצי שנה ביתו נהרס בצו משפטי על רקע בנייה בלתי חוקית. מאז מעצרו הוא עובד באופן בלתי סדיר וחלקי כמסגר בבתי עסק של שני אחיו שעובדים כקבלנים בתחום המתכת.

נאשם 4 סיים 9 שנות לימוד ועזב את לימודיו על רקע הצורך לסייע בפרנסת המשפחה. עם עזיבתו את לימודיו הוא סייע לאביו בטיפול בצאן, ולאחר כשנה למד פחחות רכב ועבד במשך כ-8 שנים כפחח רכב במוסך ברהט. בהמשך הוא עבד במוסך השייך לאחיו כשלוש שנים, ובשל בעיות כלכליות במוסך הוא עזב עבודתו שם והחל לעבוד כפועל בניין במשך כחצי שנה. בהמשך הוא השתלב בעבודתו בחברת "האחים מור", כשומר על אתרי בנייה.

בנו בן ה-14 חולה באפילפסיה וילד נוסף שלו כבן 10 סובל מעיכוב התפתחותי משמעותי ולומד במסגרת חינוך מיוחד.

נאשם 4 מודה באופן חלקי בעובדות המיוחסות לו ומתקשה לקחת אחריות על מעשיו. לדבריו הוא שאל את מעסיקו בנוגע לתשלומי מיסים לרשויות המס ומעסיקו מסר לו כי העניין מתנהל כשורה ועל פי חוק. הוא לא הבין בזמנו שפעל בניגוד לחוק ולא ידע כי עליו לעסוק בתחום זה רק לאחר קבלת רישיון. הוא גם לא ידע על אנשים נוספים שהיו מעורבים בפעילות הפלילית המיוחסת לו. הנאשם 4 הביע עמדות קורבניות לפיהן הוא הקורבן שהולך שולל על ידי מעסיקיו.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 4 מתקשה לבחון את מעשיו במונחים של אחריות אישית ונוטה להביע עמדות פסיביות וקורבניות באשר להתנהגותו פורצת הגבולות. להערכתו מתקיימת אצל נאשם 4 הצהרה מילולית בלבד באשר להבנתו את משמעות מעשיו אולם ניכר כי הוא אינו מבין את חומרת התנהגותו ולכן ממליץ להטיל עליו עונש מוחשי, אשר יהווה עבורו גורם חיצוני ויעביר לו מסר חד משמעי.

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 6 עולה כי הוא בן 38, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 3.5 עד 7 חודשים. הוא מתגורר עם משפחתו ברהט ומאז אוקטובר 2013 הוא אינו עובד.

משפחת מוצאו מונה הורים ו-13 ילדים בטווח גילאים 18-40 והוא השני בסדר הלידה. אביו, בן 56, סובל מנכות, מתקיים מקצבות הביטוח הלאומי, אמו, בת 54, עקרת בית וחלק מאחיו בעלי מעורבות פלילית.

נאשם 6 סיים 3 שנות לימוד, ובשל מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה עבד בתחומי החקלאות והשמירה. לאורך השנים הוא התקשה ביציבות תעסוקתית ועבד בעבודות בתחומים שונים. בהיותו בן 20 הוא החל את מעורבותו הפלילית, על רקע גילו הצעיר ונטייתו להיגרר אחר אחרים בסביבתו וכן המצב הכלכלי הדחוק במשפחתו.

לדברי נאשם 6, עם כניסתו לעבודה הוא ביקש שיוציאו לו תלוש משכורת מסודר, נמסר לו שישלח את צילום תעודת הזהות שלו למשרדי החברה והתלוש עבורו יהיה מוכן. במשך כל חמש השנים בהן עבד בחברה, היה נוסע בתחילת כל חודש למשרדי החברה ומקבל מעטפות ובתוכן מזומנים עבורו ואחיו. הוא הדגיש בפני שירות המבחן כי במהלך כל התקופה בה הועסק בחברה סבר כי הוא עובד באופן חוקי, אך כיוון שלא נזקק לתלוש המשכורת שלו, לא ביקש אותו ממשרדי החברה. לתפיסתו הוא לא פעל ברמאות, אלא עבד וקיבל תמורת עבודתו את כספו ורק בדיעבד התברר לו כי הוא אינו עובד באופן חוקי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 6 לוקח אחריות חלקית על ביצוע העבירה, מתעלם מהפעולות שביצע אשר תרמו למעורבותו בעבירות ומתקשה לבחון את התנהלותו ואת דפוסיו המכשילים לאורך השנים. עוד התרשם שירות המבחן כי על אף שנאשם 6 מבטא חרטה והבנה בנוגע לביצוע העבירות, נראה כי התייחסויות אלה שטחיות, והוא אינו מגלה הבנה מעמיקה באשר להשלכות הבחירות שלו על מעורבותו בעבירות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 6 נדרש מגיל צעיר לספק את צרכיו החומריים בכוחות עצמו וכמנגנון הישרדותי החל להיות מעורב בפלילים כחלק ממצאית מסגרת שייכות ולעיתים אף כמקור לסיפוק צרכיו. הוא בעל יכולות תפקודיות תקינות בתחום התעסוקה, אך בשל כך שעזב את המסגרת הלימודית בגיל צעיר לא רכש מיומנות לימודיות בסיסיות שייתכן והקשו עליו ביצירת יציבות תעסוקתית לאורך השנים, בהן התקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים. הוא נוטה להציג עצמו באופן חיובי ומתפקד, תוך שהוא מצמצם ומפחית את מעורבותו ונוטה להשליך את האחריות לביצוע העבירות על גורמים חיצוניים, והוא חווה תחושת קורבנות ואפליה מצד גורמי אכיפת החוק כלפי המגזר הבדואי.

שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מוחשית, שתהווה עבור הנאשם 6 גבול ברור להתנהגות חוצת גבולות, ותיקח בחשבון את מצבו הכלכלי והמשפחתי.

הראיות לעונש

1. עברם הפלילי של הנאשמים

- א. הנאשם 1 הורשע ביום 8.12.2011 בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב.
- ב. הנאשם 2 הורשע ביום 22.9.2004 בעבירות של הפרעת שוטר במילוי תפקידו ואיומים. ביום 23.3.2004 הורשע בעבירות של חבלה כשהעברין מזוין, חבלה חמורה ופציעה.
- ג. הנאשם 3 הורשע ביום 17.10.2013 בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה ממש והיזק לרכוש במזיד, בגין ריצה 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. ביום 14.9.2011 הוא הורשע באיומים, וביום 28.5.2007 הורשע בהסגת גבול פלילית וגניבה.
- ד. הנאשם 5 הורשע ביום 14.10.2012 בכליאת שווא ונהיגה פוחזת של רכב.
- ה. הנאשם 6 הורשע ביום 5.5.2010 בעבירות של שבל"ר ונטישה של רכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ביום 28.4.2010 הוא הורשע בהתנהגות פרועה במקום ציבורי. ביום 5.5.2008 הוא הורשע בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והעלבת שוטר. ביום 27.6.2004 הוא הורשע בפריצה לרכב בכוונה לגנוב והחזקת מכשירי פריצה. ביום 17.2.2004 הוא הורשע בגניבת רכב, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ביום 26.1.2004 הוא הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, וביום 27.5.1997 הוא הורשע בשבל"ר ונטישת רכב ובפריצה לרכב.

הסרת המחדלים

- א. ממכתבי העדכון ממע"מ בדבר מצב הסרת המחדלים מיום 14.12.14 עולה כי הנאשם 1 הסיר פחות מרבע מהמחדלים שלו למע"מ ושאר הנאשמים, פרט לנאשם 5, הגיעו להסדרי תשלום והסירו את מחדליהם למע"מ. מתגובת המאשימה לטיעוני ב"כ הנאשמים לעונש, עולה כי גם הנאשם 5 הסיר את מחדליו למע"מ.
- ב. ממכתבו של פקיד שומה מס הכנסה מיום 14.12.14 עולה כי הנאשמים לא הסירו את מחדליהם כלפי מס הכנסה. הנאשם 2 הגיש אמנם דוחות לשנות המס 2008-2012 בלבד אך התעלם מהעבירות בהן הודה במסגרת הסדר הטיעון.
- על מנת ששלטונות מס הכנסה יגיעו למס אמת שעל הנאשמים לשלם על מנת להסיר את מחדליהם, היה עליהם להגיש דוחות בהם יפרטו את מחזור ההכנסות שהועלמו לצד הוצאות השכר ששילמו בהתאם לסכומים האמורים בכתב האישום, להגיש פירוט של פרטי עובדיהם, תקופת העסקתם, גובה שכרם, ונתונים נוספים לפיהם ניתן לחשב את מדרגת

המס בו נמצא כל עובד, ורק אז ניתן יהיה לחשב את גובה המס הנדרש. במידה ולא יוגשו דוחות מפורטים, יהיה על הנאשמים לשלם מס על 70% שהם דורשים כהוצאות שכר, ניכוי מס במקור במדרגת המס המקסימאלית הקבועה בחוק, 48%.

ג. ממכתב העדכון מיום 7.1.15 עולה כי הנאשמים 1, 5 ו- 6 לא הגישו דוחות ועל כן לא הסירו את מחדליהם. הסכומים המופיעים בדוחות שהגיש נאשם 3 נמוכים משמעותית מהסכומים המופיעים בכתב האישום בו הורשע ורק לאחר שיגיש דוח ניכויים וישלם עבור ניכוי השכר בעד עובדיו, ניתן יהיה לערוך שומה מדויקת ולדעת את כלל חובותיו למס הכנסה. סכום החיוב הצפוי עולה על הסכום אותו נאשם 3 שילם לפי השומה העצמית שהגיש ואין לראות בכך משום הסדרת חובו.

הנאשם 2 הגיש דוחות לשנות המס 2008-2012 ודוח לשנת 2013 הוגש בימים האחרונים, אך לא הוגשו הנתונים לגבי זהות עובדיו, רמת הכנסותיהם וכד' ולכן לא ניתן לערוך חישוב של גובה חובו למס הכנסה. נאשם 4 הגיש דוחות לשנים 2009 ו-2012, אך הנתונים הנדרשים לגבי זהות עובדיו, רמת הכנסותיהם וכד' לא הוגשו ולכן לא ניתן לערוך חישוב של גובה חובו למס הכנסה.

ד. הנאשם 5 צירף לטיעוניו לעונש מסמכים רפואיים בדבר מצבו הרפואי של בנו, שסובל מאנמיה כרונית מלידה ונמצא במעקב ובטיפול ביחידה להמטו-אונקולוגיה ילדים בבית חולים קפלן. המחלה דורשת מעקב וטיפולים רפואיים תכופים, עירוי דם כל 3-4 שבועות וטיפול יומי לסילוק עודפי ברזל, והוא מלווה אליהם ע"י אביו, נאשם 5.

טיעוני ב"כ המאשימה

1. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירות המס הם ערך השוויון בין אזרחי המדינה הנושאים בנטל המס, רמיה כלפי השלטון אשר באה לידי ביטוי בפגיעה בשיקול דעתו של פקיד השומה ומנהל מע"מ, ופגיעה בכלכלת המדינה.

הערכים החברתיים שנפגעו מארגון שמירה ללא רישיון הם פעילות ללא כל פיקוח שתכליתו, בין היתר, למנוע מצב בו עבריינים כופים מתן שירותי שמירה ולמעשה גובים בדרך זו דמי חסות, ופגיעה והתעלמות מסדרי השלטון.

2. מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים אלה היא מלאה, שכן הם פעלו בלא כל דיווח לרשויות המס, ולמעשה העלימו את כל הכנסותיהם כעצמאיים ולא הגישו כלל דוחות למס הכנסה ולמע"מ. גם הפגיעה בערך של הצורך בפיקוח בתחום השמירה היא מלאה, שכן לנאשמים לא היה כל רישיון לפעול בתחום בו הם פעלו וחלקם לא יכלו לקבל רישיון לעסוק בשמירה שכן פרט לנאשם 4 ליתר הנאשמים יש עבר פלילי בעבירות אלימות או רכוש.

3. הנאשמים צפו מראש וידעו שבמעשיהם הם יפגעו בערך השוויון בין אזרחי המדינה, ידעו שבמעשיהם הם מרמים את השלטונות ופוגעים בשיקול הדעת של פקיד השומה ומנהל מע"מ וידעו שבמעשיהם הם פוגעים בכלכלת המדינה. כמו כן, הנאשמים צפו מראש וידעו שבמעשיהם הם מתעלמים מהגורם הרגולטיבי המפקח עליהם, והיו מעוניינים בכך שיוכלו לפעול ללא כל פיקוח בתחום של ארגון שירותי שמירה.

4. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מס היא, ככלל, מאסר מאחורי סורג ובריאח והטלת קנס גבוה. בעבירות אלה יש להעדיף את האינטרס הציבורי, ובכלל זה את שיקולי ההרתעה, על פני נסיבות אישיות מקלות של הנאשמים.

5. אחד המרכיבים המרכזיים המשפיעים על הפסיקה הנוהגת הוא סכומי ההכנסות ברוטו שהועלמו שכן בהתאם לפקודת מס הכנסה, שמתייחסת להשמטת הכנסות ולא לרווחים, ובהתאם לפסיקה, סכומי הרווחים נטו עשויים להיות רלוונטיים רק לגבי גובה השומה האזרחית ולא רלוונטיים מבחינת חומרת המעשה הפלילי.

אין מקום להתייחס להיקף ההוצאות שהוצאו, כדי לא ליצור מצב בו שני בעלי עסק שביצעו את אותה עבירה באותו היקף של הטעיה, דינם יהיה שונה רק מפני שלאחד מהם היו יותר הוצאות בעסק הבלתי מדווח שלו, בעוד שלבעל העסק השני היא פחות הוצאות.

עצם קיומן של הוצאות גבוהות בעסק שאינו מדווח, לא מצמצם בהכרח את הנזק הכלכלי הכולל שנגרם למדינה שכן בדרך כלל הוצאות אלו גוררות הרחבת הכלכלה השחורה ולא צמצומה.

6. העלמת מס ע"י קבוצת נאשמים שעובדים במקביל בעסקים שאינם מדווחים לרשויות המס, ומעסיקים עובדים רבים, להם הם משלמים במזומן בלא תשלום מס הכנסה וביטוח לאומי, יוצרת נורמות חברתיות פסולות.

7. יש לייחס חומרה יתרה כאשר מדובר בעבירות מס הנעשות בשיטתיות, לאורך זמן רב, ולעובדה שמדובר בעבירות

שקל לבצען וקשה לחושפן. במקרה זה יש להעדיף את מרכיב ההרתעה על פני שיקולים אחרים לקולא, גם אם מדובר באנשים שבתחומים אחרים הם נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי וגם אם פעלו בשל מצוקה כלכלית.

8. הנאשמים פעלו באופן תבנית, שיטתי ומתמשך, על מנת לסייע למנהלי החברה לבצע את עבירות המס המיוחסות להם, ובכללם שימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף של למעלה מ - 50 מיליון ש"ח. הנאשמים הסוו את הפיקטיביות של החשבוניות על ידי כך שלקחו את מעטפות המזומנים ממשרדיהם של מפיצי החשבוניות הפיקטיביות, (עמם לא היה להם כל קשר אמיתי), התנהלו במזומן, ואפשרו העמסה בכזב של הוצאותיהם כעצמאיים, כהוצאות של החברה. בעבירות מס דינו של המסייע זהה לדינו של המבצע.

9. הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות הן תאוות בצע בלבד והיות ומדובר בדרך פעולה שיטתית במשך 54 חודשים, קשה לייחס להם נסיבות מקלות, כמו מצוקה כלכלית, שעשויה להביא אדם להעלים מיסים למשך תקופה קצרה. בית המשפט העליון קבע כי העדרו של עבר פלילי ומצב כלכלי קשה אינם מצדיקים הקלה בעונשם של עברייני מס.

10. בהתאם לקביעת בית המשפט העליון מדיניות הענישה הראויה בעבירות כלכליות, ובמיוחד בעבירות מס, היא הטלת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, לצד הטלת קנס כספי בגובה משמעותי אשר יביאו להרתעה משמעותית.

11. אין לאמץ את רף הענישה הקבוע בפסיקה המקלה יותר לעניין עבירות לפי פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ, היות ובמקרה זה יש נסיבות לחומרה ובכללן:

א. התארגנות של מספר גדול מאוד של עבריינים שפעלו כמערכת מתוככמת ומתוכננת וחברו על מנת לסייע האחד לשני לבצע העלמות מס בהיקפים גדולים ובמשך תקופה ארוכה.

ב. שימוש בחשבוניות פיקטיביות לצורך יצירת כסף "שחור" בו ניתן להשתמש להעלמת הכנסות.

ג. הרחבת מעגלי הכלכלה השחורה באופן דראסטי בשל העסקת עשרות עובדים בלא לשלם מס בגינם.

12. בעבירות כלכליות בכלל, ועבירות מס בפרט, אין להסתפק בהטלת עונשי מאסר, אלא יש להוסיף אלמנט ענישה של קנס. תשלום המס, איננה חלק מהעונש, היות והוא חובה אזרחית המוטלת על כל אזרח.

הסרת המחדלים ותשלום החובות לרשויות המס (באופן מלא או חלקי) אינו שיקול הקובע את המתחם, אלא חלק מהשיקולים לקביעת העונש בתוך המתחם.

מרבית הנאשמים הסירו את המחדלים במע"מ (למעט הנאשם 1 שהסיר רק כרבע מהם) אך אף אחד מהם לא הסיר את המחדלים במס הכנסה ומחדל זה מהווה נסיבה משמעותית לחומרא.

13. המחוקק קבע כי עונשה של עבירה בודדת של ארגון שמירה ללא רישיון הוא שנת מאסר. הנאשמים ביצעו עבירה בכל חודש שבו ארגנו את השמירה ללא רישיון, כך שמדובר ב - 54 עבירות, והם ביצעו את השמירה ללא רישיון בכל אחד מהאתרים בו שמרו.

יש לתת משקל מסוים בקביעת המתחם לנפח הפעילות השונה בין הנאשמים (המתבטא בסכומים שקיבל הנאשם עבור פעילותו) שכן האינטרס הציבורי נפגע באופן קשה יותר ככל שמדובר במארגן שמירה בעל נפח פעילות גדול יותר.

14. יש לקחת בחשבון לקולת העונשים שהסדרי הטיעון עם הנאשמים סללו את הדרך להסדרים גם עם מנהלי החברה.

אמנם הנאשמים לא הודו בחקירתם במשטרה וברשות המיסים, אך הם הודו, בשלב מוקדם של ההליך המשפטי, לפני תחילת ההוכחות.

15. התסקיר היחיד אשר חורג מפסיקת בית המשפט העליון לפיה אין ליתן משקל משמעותי לנסיבות האישיות, הוא של הנאשם 3, שממליץ על עבודות שירות ברף נמוך, אך לאור הפסיקה החד משמעית בעניין זה, לפיה בעבירות מס יש

להעדיף את השיקולים המחמירים הדורשים מאסר מאחורי סורג ובריה תוך העדפה של שיקולים אלו על פני השיקולים לקולא הקשורים לנסיבות האישיות של הנאשם, ולאור העובדה שהשיקולים המנחים את שירות המבחן הם שיקולים אישיים אשר לפי תיקון 113 לחוק העונשין מאפשרים תנועה בתוך המתחם ואינם קובעים את המתחם עצמו - אין מנוס מהטלת עונש מאסר משמעותי גם על נאשם זה.

16. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה נפרד לכל אירוע כדלקמן:

א. מתחמי ענישה בגין עבירה של ארגון שמירה ללא רישיון:

הנאשם 1: בין 8 חודשים ל-12 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 316,000 ₪ ל-632,000 ₪.

הנאשם 2: בין 6 חודשים ל-10 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 125,000 ₪ ל-250,000 ₪.

הנאשם 3: בין 5 חודשים ל-9 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 97,000 ₪ ל-194,000 ₪.

הנאשם 4: בין 5 חודשים ל-9 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 72,000 ₪ ל-144,000 ₪.

הנאשם 5: בין 5 חודשים ל-9 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 86,000 ₪ ל-172,000 ₪.

הנאשם 6: בין 5 חודשים ל-9 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 80,000 ₪ ל-160,000 ₪.

ב. מתחמי הענישה בגין העבירות לפי פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ

בשל העלמת ההכנסות האישיות:

הנאשם 1: בין 38 חודשים ל-60 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 316,000 ₪ ל-946,000 ₪.

הנאשם 2: בין 25 חודשים ל-44 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 125,000 ₪ ל-375,000 ₪.

הנאשם 3: בין 23 חודשים ל-39 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 97,000 ₪ ל-275,000 ₪.

הנאשם 4: בין 18 חודשים ל-32 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 72,000 ₪ ל-216,000 ₪.

הנאשם 5: בין 21 חודשים ל-37 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 86,000 ₪ ל-255,000 ₪.

הנאשם 6: בין 20 חודשים ל-34 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 80,000 ₪ ל-240,000 ₪.

ג. באשר למתחם הענישה בגין עבירות הסיוע לחברה, למנהליה

ולנאשמים האחרים בפרשיה לבצע עבירות מס הכנסה ומע"מ: אין לייחס משקל משמעותי להיקף מחזור ההכנסות של כל אחד מהם, שכן כל אחד מהנאשמים ביצע פעולות דומות בעניין הסיוע לחברה, למנהליה ולנאשמים האחרים בביצוע עבירות המס שלהם. מתחם הענישה לגבי כל נאשם נע בין 12 חודשים ל-18 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 50,000 ₪ ל-100,000 ₪.

ד. מתחמי הענישה בעבירות בתיק הנוסף שצירף הנאשם 5 הם בגין

הפרת ההוראה החוקית וארגון השמירה ללא רישיון, בין 6 חודשים ל-12 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 72,000 ₪ ל-144,000 ₪ ובגין עבירות מס ההכנסה ומע"מ בין 4 חודשים ל-6 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 30,000 ₪ ל-40,000 ₪.

ה. מתחם הענישה המוצע ע"י המאשימה לכלל העבירות

הנאשם 1: בין 38 חודשים ל-90 חודשי מאסר בפועל ובהתאם להסדר הטיעון 44 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם 2: בין 25 חודשים ל-72 חודשי מאסר בפועל ובהתאם להסדר הטיעון 30 חודשי מאסר בפועל.
עמוד 13

הנאשם 3: בין 23 חודשים ל- 66 חודשי מאסר בפועל ובהתאם להסדר הטיעון 27 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם 4: בין 18 חודשים ל- 60 חודשי מאסר בפועל ובהתאם להסדר הטיעון 22 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם 5: בין 21 חודשים ל- 65 חודשי מאסר בפועל ובהתאם להסדר הטיעון 25 חודשי מאסר בפועל ובגין התיק הנוסף בין 6 חודשים ל- 18 חודשי מאסר בפועל, במצטבר למאסר בגין התיק העיקרי.

הנאשם 6: בין 20 חודשים ל- 62 חודשי מאסר בפועל ובהתאם להסדר הטיעון 24 חודשי מאסר.

ו. מתחם הקנס המוצע בגין כל האירועים:

הנאשם 1: קנס בין 316,000 ₪ ל- 1,680,000 ₪.

הנאשם 2: קנס בין 125,000 ₪ ל- 700,000 ₪.

הנאשם 3: קנס בין 97,000 ₪ ל- 858,000 ₪.

הנאשם 4: קנס בין 72,000 ₪ ל- 460,000 ₪.

הנאשם 5: קנס בין 86,000 ₪ ל- 530,000 ₪ ובגין התיק הנוסף קנס בין 72,000 ₪ ל- 184,000 ₪.

הנאשם 6: קנס בין 80,000 ₪ ל- 500,000 ₪.

טיעוני ב"כ הנאשמים

ב"כ הנאשם 1:

1. יש לזקוף לקולת העונש את מצבו המשפחתי של הנאשם, את עבודתו 10 שנים בשמירה, את היותו מובטל ואת עברו הנקי.

2. בעקבות תיק זה נמצא הנאשם 1 במצוקה נפשית מתוך חשש לגורלו, ובעיקר לגורל משפחתו, שכן מקור פרנסתם יפגע קשות אם יוטל עליו עונש של מאסר בפועל.

3. הנאשם 1 הוא אדם תמים שאינו יודע קרא וכתוב, האמין לטענת מעסיקיו כי הוא עובד באופן חוקי ומונפקים לו תלושי משכורת. תפקידו היה לפקח על קבוצת שומרים ולדאוג קבלת משכורתם והוסבר לו כי הונפקו להם תלושי שכר כחוק.

4. יש לקבוע את עונשו של נאשם 1 בהתחשב בכך שהפרקליטות הגיעה להסדרי טיעון עם משפחת אבו מור, במסגרתם נגזרו עליהם 48 ו- 36 חודשי מאסר. לא ניתן להתייחס אליו באותה חומרה שכן, כמו שאר הראישים, הוא אינו המבצע העיקרי אלא נגרר בתמימות למעגל הפעילות הבלתי חוקית.

מעורבותו של הנאשם 1 בפעילות העסקית של החברה היתה זניחה לחלוטין, הוא לא היה מודע למערך העברת הכספים מהחברות למשפחת אבו מור, ולמערך החשבוניות הפיקטיביות, ולכן עונשו צריך להיות לכל היותר שליש מעונשם.

5. העלמת הכספים של הנאשם 1 הייתה ב- 900,000 ₪ כאשר 75% מתוכם הוכרו על ידי שלטונות המס כהוצאות. הנאשם 1 שילם כ- 200,000 ₪ כחלק מהסרת מחדלו וכספים אלה גויסו על ידי בני המשפחה.

6. שלטונות מע"מ הוציאו שומה מבלי להכיר בהוצאותיו של הנאשם 1 (מס תשומות). המע"מ כבר נוכה מהסכומים שקיבלו נאשם 1 והראיסים ושולם על ידי משפחת אבו מור בכיסוי של החשבוניות הפיקטיביות, כך שהמדינה מנסה לגבות מע"מ פעמיים.

ב"כ הנאשם 2:

1. הכנסותיו של הנאשם 2 בפרק הזמן המיוחס לו הסתכמו ב- 2,506,006 ₪, מתוכם שימשו 75% כתשלום שכר לעובדים עליהם הוא היה אחראי. הכנסותיו של הנאשם 2 בתקופה זו הסתכמו ב- 626,501 ₪, שהם 125,300 ₪ לשנה ו- 10,441 ₪ לחודש.

לנאשם 2 הוצאו תלושי משכורת כשכיר, שמהווים סכום לא מבוטל מהסכום הכולל של 626,501 ₪, שבגינם שולם מס. מעשי הנאשם 2 התבצעו בפרק זמן ארוך יחסית, אך לא מדובר בסכומי עתק ורף מעשיו מצוי ברף התחתון של עבירות המס.

2. יש לזקוף לקולת העונש את העובדה שנאשם 2 הסיר את מחדליו מול מע"מ באופן מלא. הסכום בגינו הוא אמור לשלם למס הכנסה מהווה כ- 25% מהסכום הכולל שממנו יש לקזז את תלושי השכר שהוצאו לנאשם 2, את נקודות הזכות שנובעות ממצבו האישי, הבריאותי והמשפחתי וזיכויים שונים אשר מוכרים ברשויות המס, ומכאן שהמס אותו עתיד הנאשם 2 לשלם למס הכנסה הוא מינורי. חישוב סכום זה לא תלוי רק בנאשם 2 והוא כרוך בפרוצדורה ארוכה ביותר ומורכבת.

3. הנאשם 2 היה אחראי במשך שנים ארוכות על מתן שירותי שמירה. למרות ששירות זה סופק ללא רישיון עדיין היה במעשיו כדי לסייע לביטחונם האישי והעסקי של לקוחותיו.

4. יש לזקוף לזכות הנאשם 2 את הודאתו, הבעת החרטה על מעשיו, החיסכון בזמן השיפוטי, היותו עצור כחודש לצורך חקירה ואת מצבו הכלכלי הרעוע.

5. יש לזקוף לקולת העונש את העובדה שמשפחת נאשם 2 נמלטה מעזה, כשהיא משאירה שם את כל רכושה

ומנתקת את כל קשריה המשפחתיים והחברתיים, וכי במהלך המשפט נרצח אחיו על רקע ניסיונות עבריינים להשתלט על מקומות שמירה שהיו בשליטת משפחתו.

6. ראוי להשית על הנאשם 2 עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, בעבודות שירות, קנס בסך אלפי שקלים וענישה הצופה פני עתיד.

ב"כ הנאשם 3:

1. יש לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על נאשם 3 עבודות שירות ברף הנמוך בהתחשב בנסיבותיו האישיות כמפורט בתסקיר, בהודאתו אשר חסכה מזמנו של בית המשפט ומבטאת לקיחת אחריות על מעשיו.

2. יש לזקוף לקולת העונש את העובדה שנאשם 2 הסיר את מחדליו במע"מ, שילם 150,000 ₪ במזומן והשאר בפריסה של תשלומים.

חישוב המחדלים במס הכנסה מורכב יותר ולא ניתן לעשות זאת בתקופה כה קצרה. ר"ח של הנאשם 3 הגיש את השומות, נמצא במו"מ עם מס הכנסה ולכן אין לזקוף לחובתו את אי הסרת המחדלים למס הכנסה.

ב"כ הנאשם 4:

1. יש לזקוף לקולת העונש את העובדה שהחברה, שהעסיקה את נאשם 4, החזיקה ברישיון לעבודות שמירה והנאשם ביצע עבודה תמורת תשלום.

לא הוכח שנאשם 4 ידע על התנהלות החברה מול אחרים, שכן התנהלותו מול החברה הייתה פרטנית.

שכר העבודה שהנאשם 4 קיבל עמד על סך של 1,443,560 ₪, כאשר 70% ממנו עבר כמשכורות. השכר נטו שקיבל הנאשם 4 לכיסו היה 430,000 ₪ במשך 5 שנים והמשכורת החודשית שנשארה בידיו הייתה 7,500 ₪.

לנאשם 4, אשר למד עד כיתה ג', הוסבר על ידי מנהל החברה שהוא מכוסה מבחינת מיסים ושהחברה הנפיקה לעובדים שעבדו תחתיו תלושי משכורת. הנאשם 4 לא ידע על התנהלותה הלא חוקית של החברה ולא היה לו חלק בהנפקת וקבלת חשבוניות פיקטיביות שיוחסו לחברה.

אשמתו של נאשם 4 היא בינונית שכן הוא היה עושה דברו של מנהל החברה, אלא המעשים בוצעו אגב עבודה ואין

לייחס לו את ביצוע העבירות שבוצעו על ידי החברה.

2. יש לזקוף לקולת העונש שנאשם 4 הודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה, עוד בחקירתו, לאחר שהבין את טעותו ולקח אחריות על מעשיו. הוא הסדיר את מחדליו למע"מ והגיש דוחות למס הכנסה, אך מדובר בהתחשבות שאינה תלויה רק בו, כאשר לפי חישובו של רו"ח של נאשם 4 חובו למס הכנסה לא אמור לעלות על 15,000 ₪.
- הנאשם 4 הפנים את הפסול בהתנהגותו, עזב את ענף השמירה והחל לעבוד כשכיר במשכורת שאינה עולה על 5,000 ₪.
3. יש לזקוף לקולת העונש את מצבו הכלכלי של הנאשם 4, שהוא אב ל - 7 קטינים שגרים בפזורת חורה בפחונים ללא חשמל או מים, ונאשם 4 הינו המפרנס היחידי של משחתו ושל אמו האלמנה.
4. יש לזקוף לקולת העונש את עברו הנקי של נאשם 4 ואת העובדה שהעבירות נושא הרשעתו הן בסמכות בימ"ש שלום.
5. מדובר באכיפה בררנית שכן הנאשם 4 היה חלק מעשרות עובדים שעבדו בחברה, ששמותיהם היו ידועים למאשימה וכנגד חלק גדול מהם לא הוגש כתב אישום.
- מתחם העונש בגין סיועו של נאשם 4 לחברה, לאור תפקידו השולי, הוא מאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם בגין ארגון שמירה ללא רישיון הוא בין קנס לבין מאסר מותנה ומתחם הקנס הוא בין התחייבות לקנס שלא יעלה על 1,000 ₪.
6. כאשר המאשימה הסכימה בהסדר הטיעון לרף תחתון של מאסר על תנאי או עבודות שירות היא יצרה ציפיות אצל נאשם 4 שכן הסדר הטיעון גובש בהתחשב בכל השיקולים הראויים ואין ביניהם. בהסדר נלקחו בחשבון פגיעת מעשיו של הנאשם 4 באינטרסים המוגנים של כלכלת המדינה והקופה הציבורית, הפגיעה בשוויון בנשיאה בנטל חבות המס, שיקול ההרתעה, מורכבות התיק וקשייו הראייתיים והחיסכון בזמן השיפוטי.
7. מדובר בנאשמים שאין ביניהם היכרות מוקדמת והם לא פעלו בחבורה. הם עבדו לפרנסתם והתקבולים שהתקבלו היו שכר לעבודה שבוצעה בפועל. לא מדובר במי שסחטו כספים או הנפיקו חשבוניות פיקטיביות, אלא במי שלא הצהירו על הכנסה מעבודה פיזית קשה.
8. מתחם העונש ההולם לעבירות המס הוא ממאסר על תנאי ל - 14 חודשי מאסר בפועל. העונש המוצע, לאור חלקו של הנאשם 4, הסדרת המחדלים למע"מ והפעולות שהוא עושה להסרת המחדלים במס הכנסה הוא עבודות שירות שלא יעלו על 3 חודשים והקנס ההולם נע בין 5,000 ₪ ל - 10,000 ₪.

9. בהתחשב בכך שלמנהלי החברה, שהעלימו הכנסות של מעל 50 מיליון ₪ נקבעו מתחמים בין 24 ל - 42 חודשים, הענישה המוצעת בעניינו של הנאשם 4 היא 3 חודשי מאסר בקיזוז ימי מעצרו, 72 ימים, וקנס של 5,000 ₪.

ב"כ הנאשם 5:

1. הכנסותיו של הנאשם 5 בפרק הזמן המיוחס לו הסתכמו ב - 1,721,912 ₪, מתוכם שימשו 70% כתשלום שכר לעובדים עליהם היה אחראי. הכנסותיו של הנאשם 5 בתקופה זו הסתכמו ב-516,575 ₪, שהם 103,315 ₪ לשנה ו- 8,609 ₪ לחודש.

לנאשם 5 הוצאו תלושי משכורת כשכיר, שמהווים סכום לא מבוטל מהסכום הכולל של 516,575 ₪, ואשר בגינם שולם מס. יש בכך כדי לצמצמם באופן משמעותי את היקף ה"רווח הכלכלי" ממעשיו של הנאשם 5.

הגם שמעשי הנאשם 5 התבצעו בפרק זמן ארוך יחסית, לא מדובר בסכומי עתק ורף מעשיו מצוי בקשת התחתונה של עבירות המס.

2. יש לזקוף לקולת העונש את העובדה שהנאשם 5 הסיר את מחדליו מול מע"מ באופן מלא. מהסכום בגינו אמור הנאשם 5 לשלם מס הכנסה, שמהווה כ- 30% מהסכום הכולל, יש לקזז את תלושי השכר שהוצאו לנאשם 5 את נקודות הזכות אשר נובעות ממצבו האישי, הבריאותי והמשפחתי וזיכויים שונים שמוכרים ברשויות המס ומכאן שהמס אותו עתיד הנאשם 5 לשלם למס הכנסה הוא מינורי. חישוב סכום זה אינו תלוי רק בנאשם 5 אלא כרוך בפרוצדורה ארוכה ומורכבת.

3. הנאשם 5 היה אחראי במשך שנים ארוכות על מתן שירותי שמירה ולמרות ששירות זה סופק ללא רישיון היה במעשיו בכדי לסייע רבות לביטחונם האישי והעסקי של לקוחותיו.

4. יש לזקוף לזכות הנאשם 5 את החיסכון בזמן השיפוטי, את הודאותיו בתיק ובתיק הנוסף ואת מודעותו להתנהגותו הפסולה וחרטתו על מעשיו.

5. יש לזקוף לקולת העונש את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם 5, נשוי ואב לחמישה ילדים בטווח גילאים 5 עד 13, כאשר בתו הקטנה נפטרה בראשית שנות חייה ממחלה תורשתית, ממנה סובל גם בנו הבכור, בגינה הוא נזקק לאשפוזים וטיפולים, כאשר נאשם 5 מתלווה אליו.

6. אין להטיל על הנאשם 5 עונש מצטבר בגין התיק הנוסף בהתחשב בהודאתו, בכך שמדובר במעשים מינוריים שנעשו בגלל שנותר ללא פרנסה וחזר לעבודה כשומר ובהתחשב בכך שהיה עצור 3 חודשים.

7. יש להשית על נאשם 5 עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, קנס בסך אלפי שקלים וענישה הצופה פני עתיד.

ב"כ הנאשם 6:

1. יש לקחת בחשבון לקולת העונש את מערכת היחסים בין הנאשם 6 לחברה, כפי שטען לגבי נאשם 4, את העדר ההיכרות בין הנאשמים, כך שאשמתו של נאשם 6 בעבירות המס היא בינונית.
2. שכר העבודה שנאשם 6 קיבל עמד על 1,603,792 ₪ כאשר 70% ממנו עבר כמשכורות. השכר נטו שקיבל הנאשם 6 לכיסו היה 480,000 ₪ במשך 5 שנים, והמשכורת החודשית שנשארה בידיו הייתה 8,000 ₪.
3. הנאשם 6 הודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה, עוד בחקירתו, לאחר שהבין את טעותו ולקח אחריות על מעשיו. הוא הסדיר את מחדליו למע"מ והגיש דוחות למס הכנסה, אך מדובר בהתחשבות שאינה תלויה רק בו. לפי חישובו של רה"ח של הנאשם 6 חובו למס הכנסה אינו אמור לעלות על 25,000 ₪.
4. יש לזקוף לקולת העונש את מצבו הכלכלי הרעוע של נאשם 5, שגר בפזורה בפחונים ומפרנס את משפחתו והוריו ואת העובדה שהפנים את הפסול בהתנהגותו, עזב את ענף השמירה והחל לעבוד כשכיר במשורת שאינה עולה על 6,000 ₪. אמנם לנאשם 5 יש עבר פלילי, אך בשנים האחרונות הוא לא עבר עבירות ואין בעברו עבירות דומות.
5. מדובר באכיפה בררנית שכן נאשם 6 היה חלק מעשרות עובדים שעבדו בחברה, אשר שמותיהם היו ידועים למאשימה, וכנגד חלק גדול מהם לא הוגש כתב אישום.
6. משהסכימה המאשימה לענישה שיכול וברף התחתון תרוצה במאסר מותנה או בדרך של עבודות שירות, יצרה פתח לציפיותיו של הנאשם 6, שכן הסדר הטיעון שגובש התחשב בכל השיקולים הראויים ואיזן ביניהם.
7. מתחם העונש ההולם לעבירה של ארגון שמירה ללא רישיון הוא בין קנס לבין מאסר מותנה ומתחם הקנס הוא בין התחייבות לבין קנס שלא יעלה על 1,000 ₪. מתחם העונש ההולם לעבירות מס הוא ממאסר על תנאי ל-16 חודשי מאסר בפועל. העונש ההולם המוצע על ידי ההגנה, לאור חלקו של הנאשם 6, הסדרת המחדלים למע"מ והפעולות שהוא עושה להסרת המחדלים במס הכנסה הוא עבודות שירות שלא יעלו על 3 חודשים והקנס ההולם נע בין 5,000 ₪ ל-10,000 ₪. מתחם העונש בגין סיוע נאשם 5 לחברה להעלים הכנסות, לאור תפקידו השולי, הוא מאסר על תנאי.
8. מאחר ולמנהלי החברה שהעלימו הכנסות של מעל 50 מיליון ₪ נקבעו מתחמים בין 24 ל-42 חודשים, הענישה המוצעת בעניינו של הנאשם 6 היא 3 חודשי מאסר בקיזוז ימי מעצרו, 72 ימים, וקנס של 5,000 ₪.

תגובת המאשימה לטיעוני ב"כ הנאשמים לעונש:

1. מאחר וכל הנאשמים לא הסירו את המחדלים כלפי מס הכנסה. הענישה הסופית אותה מציעה המאשימה, בהתאם להסדר הטיעון, נמצאת בתוך מתחם הענישה המוצע על ידה.

בהתאם לפסיקה, השאלה אם המחדלים הוסרו נבחנת לפי השאלה אם יש הסכם גביה סופי החתום על ידי מס הכנסה מול הנישום. תשלום חלקי בסכום כלשהו שהנישום סבור שהוא מספק, או הגשת דוחות גרידא למס הכנסה, אינם בבחינת "הסרת מחדל".

יש לדחות כל טיעון המנסה להסיר את האחריות מהנאשמים לאי הסרת המחדל בשל הטענה שהגישו דוחות בחודש האחרון. במסגרת הסדר הטיעון ניתנו לנאשמים 6 חודשים לצורך הסרת המחדלים, מאחר שההליכים מול רשויות המס עשויים לקחת פרק זמן ארוך אך במקום להתחיל באופן מיידי את ההליכים מול רשויות המס הם העדיפו שלא להתחיל בהליכים מול מס הכנסה אלא ביקשו שוב ושוב לדחות את הדיונים בעניינם.

הנאשמים שהגישו את הדוחות לא ציינו את סכומי ההכנסות המפורטים בכתב האישום בהם הודו אלא סכומים נמוכים יותר, לא הגישו את הנתונים שנדרשו על ידי רשויות המס ביחס לעובדיהם, שיאפשרו להגיע לגובה שומת הניכויים שהם חייבים בה, וטענו שחובותיהם למס הכנסה הינם זניחים. במידה ולא יגישו פרטים לגבי עובדיהם רק שומת הניכויים שלהם תגיע למאות אלפי ₪ בהתאם לאמור במכתב מס הכנסה מיום 14.12.2014.

2. לא ניתן לטעון שהנאשמים חשבו בזמן ביצוע העבירות שהם אינם מבצעים עבירות מס, לא הבינו את חומרת מעשיהם, שגו, רומו, לא מכירים ולא סייעו ליתר שותפיהם לעבירה או לא ביצעו עבירות של סיוע לחברה ולמנהליה. לא ניתן גם לטעון שהנאשמים לא היו מודעים למרמת החשבוניות הפיקטיביות, או שלא סייעו למנהלי החברה לבצע אותה, או חשבו שהם שכירים ולא קבלני משנה.

הנאשמים היו בעצמם מארגני שמירה, ולכן היו צריכים רישיון, בלי קשר לשאלה אם לחברה היה או לא היה רישיון שמירה.

3. הסדר הטיעון עם מג'די אבו מור נעשה, בין היתר, בשל קשיים ראיתיים שעמדו בפני המאשימה. כתוצאה מההתנהלות של הנאשמים, שבמשך שנים קיבלו את התשלום המגיע אליהם ממפיצי החשבוניות הפיקטיביות ולא ממג'די אבו מור. לחאלד אבו מור ומאג'ד אבו מור נקבע בהסדר עונש "סגור" של 36 חודשי מאסר שכן בניגוד לנאשמים, לא היו ראיות לכך שהם שלשלו כספים לכיסיהם.

4. רשויות החקירה והתביעה פעלו בידיים נקיות, לפי קריטריונים הגיוניים וברורים, כאשר אין אף אדם שקיבל סכום המתקרב לסכומים שקיבלו הנאשמים, ולא נחקר.

5. גובה חיוב המע"מ ומס ההכנסה במישור האזרחי, איננו רלוונטי לקביעת עונשם של הנאשמים, היות והלכה פסוקה היא שהענישה נקבעת על פי מחזור ההכנסות שהועלמו, ולא על פי גובה הרווחים או המס הנובע מהם אילו היו מנהלים ספרים בדיון.

6. אף נאשם לא הודה בחקירותיו במשטרה אלא כולם, פרט לנאשם 4, ניסו להמשיך ולטעון שהם רק היו

עובדים שכירים.

נאשם 6 היה דרוש לחקירה חודשים ארוכים והסגיר את עצמו רק לאחר שהגיע להסדר טיעון שהניח את דעתו.

דברי הנאשמים לעונש:

1. **הנאשם 1** הצטער על שעשה והדגיש שיש לו 8 ילדים.
2. **הנאשם 2** הצטער על מה שהיה וציין כי יש לו 3 אחים בתיק זה, שניים בבית הסוהר, והשלישי עתיד גם הוא להיכנס בקרוב למאסר. יש לו אח נכה, אביו חולה סכרת, והוא היחיד שמטפל בהם.
3. **הנאשם 3** הודה שביצע את העבירות וציין כי ישלם מה שירצו ממנו. הוא אב ל-6 ילדים קטנים, אשר עובד במשכורת מינימום של 5,250 ₪ לחודש. לצורך החזרת הכסף הוא לקח מאביו שיקים על סך 130,000 ₪, ואם ייגזר עליו עונש מאסר לא תהיה לו אפשרות להיות עם משפחתו. הוא ביקש לגזור עליו עונש שירוצה בדרך של בעבודות שירות.
4. **הנאשם 4** הודה בביצוע העבירות וציין כי הוא אינו עובד יותר בתחום אלא בבניין. יש לו רצון להשתנות ולא לחזור לעבור את אותה עבירה. הוא אב לשמונה ילדים, כשהצעיר הוא בן חודש וחצי, וחושב על פרנסת משפחתו.
5. **הנאשם 5** התנצל על ביצוע העבירות וציין כי לו ולמשפחתו נגרם נזק בעקבות הסיטואציה הזו. הוא יליד 1970, בגיל 17 הוא התנדב למד"א כחובש עד שנת 2002. בשנת 1999 הוא התחתן עם בת דודו ולהם 6 ילדים. בגלל הנישואים המשפחתיים בנו הבכור נולד עם אנמיה, והוא צריך לקבל מנות דם כל שבועיים שלושה כי הגוף שלו לא מייצר דם. כל חייו הם הילד שלו, הוא רץ איתו לבתי החולים, העתיק את מקום מגוריו לקרבה בית חולים קפלן ושאר הילדים נשארו בתל שבע עם אשתו. הוא היה עצור במשך חודשיים ו-13 יום ומפחד מעונש מאסר שייגזר עליו. הוא גייס את משפחתו להחזרת הכסף למע"מ ומטרתו היא לשלם את החוב למס הכנסה. בעקבות ההליך הוא נכנס לחובות והחל לעבוד בשתי עבודות.
6. **הנאשם 6** הודה בפני בית המשפט וציין כי למד את הלקח ולא יחזור יותר לבצע את העבירות.

דין והכרעה

1. הנאשמים הורשעו בביצוע מספר עבירות ובשל השוני ביניהן, יש לקבוע מתחם עונש הולם לעבירות המס ולעבירה של ארגון שמירה ללא רישיון ולאחר מכן לגזור עונש כולל לכל האירועים. בנוסף, יש לקבוע מתחם עונש הולם בנפרד לתיק הנוסף שבו הודה והורשע נאשם 5.

בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות,

במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע.

2. הערך החברתי שנפגע באופן מובהק מביצוע עבירות המס על ידי הנאשמים הוא ערך השוויון בתשלום המס. עבירות המס פוגעות פגיעה ישירה בקופת המדינה ופגיעה עקיפה בכיסו של האזרח ופוגעות במרקם הסולידריות החברתית.

בתי המשפט חזרו והדגישו את החומרה שיש לייחס לעבריינות כלכלית בכלל ולעבריינות מס בפרט, נוכח התוצאות ההרסניות של עבירות אלה על המשק, הכלכלה והחברה ונוכח הפגיעה הקשה שלהן בערך השוויון בנשיאת נטל המס הנדרש למימון צרכי החברה. עבירות המס פוגעות באופן ממשי בכל אחד ואחד מהחברה, שכן המשמעות של העלמת מס על ידי אחד הינה שיתר האנשים בחברה נדרשים לשלם מס נוסף ובנוסף נפגעת יכולתה של המדינה לספק שירותים ראויים לאזרח.

בע"פ 4132/09, **מדינת ישראל נ' עיסאם באשיתי** (6.7.2009) נקבע כי :

"עבריינות המס... הינה חלק מהעבריינות הכלכלית המכוונת לפגוע בציבור בכללותו. עבירות אלו שקולות לשליחת-יד לקופה הציבורית, משבשות את פעולתו התקינה של מנגנון גביית המיסים, פוגעות במשק המדינה ומערערות את אמון הציבור בערך השוויון בנשיאה בנטל המיסים. כבר נפסק, כי 'חומרתן של העבירות הכלכליות ותוצאתן הקשה על הכלכלה ועל מרקם החיים החברתיים במדינה, מצדיקות ענישה קשה שתחדיר מסר שיפוטי ברור כי אין עוד להקל ראש עם עברייני מס' (רע"פ 5060/04 דוד הגואל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 24.2.05))."

עבירות המס קלות לביצוע, ומנגד קשות לאכיפה. בתי המשפט לערכאותיהם השונות עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות המס והשלכותיהן על החברה.

ברע"פ 6371/14 **אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל** (28.10.14) נקבע כי:

"עבירות המס פוגעות בקופת המדינה ובעיקרון השוויון בין נישומים. חומרתן של עבירות אלה היא מן הידועות, והרשעה בהן גוררת, על פי רוב, ענישה הכוללת רכיב של עונש מאסר לריצוי בפועל, לצד רכיב של קנס כספי (רע"פ 74/13 חלילו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.3.2013))"

לפי ההלכה הפסוקה יש להטיל על עברייני מס עונשי מאסר בפועל וקנסות בסכומים משמעותיים, כדברי כב' השופט א' שהם ברע"פ 977/13 **משה אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.13):

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס (רע"פ 4684/12 גחלי נ' מדינת ישראל (14.6.2012); רע"פ 3434/09 הרפז נ' מדינת ישראל (30.4.2009); רע"פ 10699/07 קובן נ' מדינת ישראל (20.1.2008)). לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 674/13 ליטווק נ' מדינת ישראל (28.1.2013); רע"פ 9742/11 רייך נ' מדינת ישראל (20.2.2012); רע"פ 7310/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.2010)). עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתתפות עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי (רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (10.7.2012); רע"פ 8581/11 סטיון נ' מדינת ישראל (30.11.2011); רע"פ 3137/04 חג'י נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.4.2004))"

במעשיהם פגעו הנאשמים גם במנגנון הרגולטיבי של העיסוק במתן שירותי השמירה, אשר נועד לשמור על ביטחון הציבור ולהבטיח שמי שנותן שירותי שמירה יהיה כשיר לתת אותם וימלא את כל הדרישות.

3. הנאשם 5 הורשע בתיק הנוסף בעבירות מס, ארגון שמירה ללא רישיון והפרת הוראות חוקיות של מעצר בית בשתי הזדמנויות ובכך פגע, בנוסף לנכתב לעיל, בשלטון החוק, בסדר הציבורי ובביטחון הציבור.

4. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות המס מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשית בערכים המוגנים כאשר במשך חמש שנים פעלו הנאשמים, יחד עם אחרים, בשיטתיות, הסתירו את פעילותם כעצמאיים ונמנעו מלשלם מע"מ ומס הכנסה כחוק לקופת המדינה. בכך השמיטו הנאשמים הכנסות בסך כולל של מיליוני שקלים וסייעו למנהלי החברה לבצע עבירות מס בהיקף של למעלה מ- 50 מיליון ₪. במשך כל הזמן הזה עבדו הנאשמים כקבלני משנה של חברת "האחים מור", במתן שירותי שמירה, למרות שלא היו בידיהם רישיונות לעסוק בשמירה.

5. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים בעבירות מס כפי שביצעו הנאשמים עונשי מאסר וקנסות במנעד רחב. כך, למשל, נגזרו על נאשמים בנסיבות דומות העונשים הבאים:

6. על פי סעיף 40 ט' לחוק, במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את השיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירות:** הנאשמים ביצעו את המעשים על פני תקופה של חמש שנים, בין חודש דצמבר 2008 ועד לחודש מאי 2013, בשיטתיות ותוך תכנון מוקדם.

ב. **הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירות:** הנאשמים העלימו הכנסות בסכום כולל של עשרות מיליוני שקלים, וסייעו לחברה לבצע עבירות מס בהיקף של למעלה מ-50 מיליון ₪.

גם אם כל נאשם לא שלשל לכיסו כל חודש סכומי כסף ניכרים, כטענת בא כוחו, אין בכך כדי להקל עימו בצורה משמעותית לאור העובדה שעשה כן במשך 5 שנים. כך גם אין לזקוף לקולת העונשים את הטענות בכל הקשור לרווחיהם של הנאשמים שכן הסכומים הקובעים לצורך קביעת משך המאסרים וגובה הקנסות בהקשר זה הם גובה ההכנסות שהועלמו משלטונות המס.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות:** הנאשמים ביצעו את עבירות המס משיקולים כלכליים ולמען בצע כסף. אומנם, הנאשמים העלו טיעונים בדבר מצוקתם הכלכלית אשר הובילה אותה לעבור את העבירות. ואולם נקבע בפסיקה כי בעבירות כלכליות בכלל, ובעבירות מס בפרט, גובר משקלו של האינטרס הציבורי על פני הנסיבות האישיות של הנאשם.

7. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. כך, למשל, נגזרו על נאשמים בנסיבות דומות העונשים הבאים:

א. ברע"פ 1717/14 **לירוביץ נ' מדינת ישראל** (30.3.14) הורשע הנאשם בעבירות רבות לפי סעיפים 117(ב1), 117(ב2), 117(ב5), 117(ב6), ו-117(ב8) לחוק מס ערך מוסף. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו הולם את מדיניות הענישה המקובלת, ואינו תואם את הנסיבות המחמירות בהן ביצע את העבירות. בנוסף, ובהתאם לעקרון "אחידות הענישה" הועמד עונשו של הנאשם על 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, אשר לו נסיבות אישיות, הגיש בקשת ערעור לבית המשפט העליון. בקשתו נדחתה. [הערה: נסיבות תיק זה (לעניין העבירות הכלכליות) חמורות יותר מענייננו. מדובר בנאשם שהוציא 291 חשבוניות פיקטיביות, בסכום כולל של כ-32 מיליון ₪].

ב. בעפ"ג 19018-01-14 **נהאד נ' מדינת ישראל** (8.5.14), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירות לפי סעיפים 117(ב) ו-117(ב8) לחוק מס ערך מוסף וסעיפים 220(4) ו-5 לפקודת מס הכנסה. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי מכביד, נסיבותיו האישיות קשות ולא הסיר מחדלו במלואו. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המדינה, קיבל חלקית את ערעור הנאשם והעמיד את עונשו על 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי ציין כי ההקלה כאמון היא אך מאחר ושילם לאחרונה לקופת המדינה סכום של 100,000 ₪ על חשבון חובו.

ג. בעפ"ג 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.14), הורשע הנאשם בביצוע עבירות לפי סעיפים 220(1), (2) ו-5 לפקודת מס הכנסה. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד מאסר בפועל בן 24 חודשים. בית

המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה אך קבע כי במקרה הנדון, על נסיבותיו המיוחדות, ענישה של מאסר בעבודות שירות, תיתן ביטוי הולם וראוי לתמונה כולה.

ד. בעפ"ג 56587-07-13 **מדינת ישראל נ' חיים קובי** (27.11.13), הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשים ל- 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי קבע כי הרף התחתון בנסיבות תיק זה צריך שיהיה 8 חודשי מאסר בפועל, וציין שהאמירה הגלומה בכך היא שלא ניתן להסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. על כן, נגזר דינו של הנאשם ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג 31816-05-13 **מדינת ישראל נ' רפאל נבון** (7.10.13), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות לפי סעיפים 220(1), (4) ו- (5) לפקודת מס הכנסה. הנאשם, אשר עסק במתן שירותי מיזוג אוויר לרכב, השמיט בין השנים 2003-2007 הכנסות בסכום בלתי ידוע, ולא פחות מ- 3 מיליון ₪. הנאשם הסיר את המחדל במלואו ופרע חובו לגם בפני רשויות מס נוספות. בן 60 שזו לו הסתככותו הראשונה והיחידה עם החוק, סובל מבעיות בריאות חמורות. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה שנע בין 5 חודשי מאסר, שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה. בית המשפט המחוזי סבר כי הוא היה מעמיד את תקופת המאסר שעל הנאשם לרצות על מספר חודשים גדול יותר ממה שנפסק אך לא ראה לנכון להתערב בענישה.

ו. בעפ"ג 33130-01-13 **יעקב חי נומה נ' מדינת ישראל** (30.9.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירות לפי סעיפים 220(1) ו- (5) לפקודת מס הכנסה. המדובר בהעלמת מס לאורך תקופה של כ- 4 שנים, שהסתכמה בכ- 1.5 מיליון ₪. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, הסובל מנכות בשל מחלות כרוניות ומוכר כנכה בשיעור של בין 97% ל- 100%, ערער על גזר דינו. בשל מצבו הרפואי קיצר בית המשפט המחוזי את עונשו והעמיד אותו על 7 חודשי מאסר בפועל.

ז. ברע"פ 7135/10 **חן נ' מדינת ישראל** (3.11.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות לפי סעיפים 220(1), (2), (4) ו- (5) לפקודת מס הכנסה. הנאשם, אשר עסק בעבודות מיגון, תקשורת ושיפוצים, לא דיווח בין השנים 2006-2003 על הכנסות על ידי אי רישומן בספרי התקבולים בסך של 2,863,344 ₪. המחדל הוסר במלואו. בית משפט השלום גזר עליו שישה חודשי עבודות שירות. בית משפט המחוזי החמיר את עונשו, וגזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

8. לאור הנסיבות שקשורות בביצוע העבירות, פגיעתם של הנאשמים בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בעבירות המס בגינם הורשעו הנאשמים נע בין שנת מאסר ל -

30 חודשי מאסר.

מתחם הענישה ההולם את עבירות הסיוע לחברה לעבור עבירות מס נע בין 9 חודשי ל - 15 חודשי מאסר.

מתחם הענישה ההולם בגין עבירות של ארגון שמירה שלא כחוק נע בין עונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות לשנת מאסר בהתחשב בכך שנעברו במהלך חמש שנים. מתחם הענישה ההולם את מעשי נאשם 5 נושא תיקו הנוסף נע בין שנת מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

9. לאור הנסיבות שקשורות בביצוע העבירות, פגיעתם של הנאשמים בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחמי הקנסות ההולמים בעבירות נושא הרשעותיהם של הנאשמים הם כדלקמן:

- א. נאשם 1 - קנס בין 200,000 ₪ ל - 500,000 ₪.
- ב. נאשם 2 - קנס בין 75,000 ₪ ל - 250,000 ₪.
- ג. נאשם 3 - קנס בין 50,000 ₪ ל - 300,000 ₪.
- ד. נאשם 4 - קנס בין 40,000 ₪ ל - 100,000 ₪.
- ה. נאשם 5 - קנס בין 50,000 ₪ ל - 200,000 ₪.
- ו. נאשם 6 קנס בין 50,000 ₪ ל - 150,000 ₪.

10. באשר לענישה במסגרת המתחם, אני מתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כדלקמן:

א. הפגיעה של עונשי המאסר והקנסות בנאשמים ובבני משפחותיהם איננה קלה שכן הנאשמים הם אבות לילדים קטנים, שפרנסתם ופרנסת בני משפחותיהם המורחבות עליהם, ויש להם נסיבות חיים קשות כעולה מתסקירי שירות המבחן ומטיעוניהם לעונש. כך במיוחד מצבו המיוחד של נאשם 5, שהוא אב לילד שסובל מאנמיה ונזקק לאשפוזים וטיפולים בליווי אב.

ב. הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, נטלו אחריות והתחרטו על מעשיהם. בכך הם חסכו מזמנו של בית המשפט ומזמנם של 379 עדים כאשר חומר החקירה הכיל למעלה מ - 70 קרגלים, גם אם לא הודו מיד בחקירותיהם וגם אם נאשם 6 נמלט מאימת הדין. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן של הנאשם 1 עולה שהוא התבצר בעמדתו המכחישה את כל המיוחס לו ולטענתו הוא חתם על הסדר טיעון מתוך מצוקה ובמטרה להשתחרר ממעצר.

מתסקירו של הנאשם 6 עולה כי הוא לוקח אחריות חלקית בלבד על ביצוע העבירות, תוך שהוא מתעלם מהפעולות שתרמו למעורבותו בעבירות ומתקשה לבחון את התנהלותו.

ג. **מאמצי הנאשמים לתיקון תוצאות העבירות:** באשר לשאלת הסרת המחדל, נפסק כי למרות שיש ליחס לכך משקל, אין משמעות הדבר כי בשל כך ימנעו בתי המשפט מהטלת עונשי מאסר:

"המייחד את המערערים שבפנינו הוא שהם הקדימו ופרעו את חובם לשלטונות המס. עובדה זו, מעבר להיותה סילוק של המחדל, גלומה בה גם חרטה, והרי מקובל עלינו מקדמת דנא, כי חרטה, כמו הטבת נזקו של הקורבן, ראוי שיזקפו לקולת העונש בבוא הנאשם לתת את הדין. אולם, גם את זאת יש להדגיש: עם כל חשיבותו של פירעון החוב, בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שעשה הנאשם, אלא בפירעון מה שניתן היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות. אכן, במקרה הנוכחי פרעו המערערים את חובן של החברות, אולם כאמור, מדובר במי שהיו מעורבים במישרין בביצוען של העבירות, ועל כן אף שלהסרת המחדל במקרה זה יש לייחס משקל, אין להפריז בו עד כדי הימנעות מגזירתו של מאסר בפועל" (ע"פ 2407/05 מן נ' מדינת ישראל (11.7.05))

בע"פ (תל אביב) 71155/04, עובדיה יוסף נ' מדינת ישראל (30.6.2006) נקבע כי:

"אשר לטענה בדבר הסרת המחדל - זו אומנם נסיבה הראויה להתחשבות, אך אין היא חזות הכל. הימנעות מהטלת מאסר או הקלה מפליגה בשל כך, תהווה תמריץ שלילי לקיום חוקי המס. אדם יאמר לעצמו, כי לאור סיכויי הגילוי הנמוכים, אם בכל זאת אתרע מזלו ומעשיו יתגלו ויוכחו, הסיכון מצטמצם לכך, שישלם את המס אותו צריך היה לשלם ממילא".

הנאשמים, פרט לנאשם 1 שהסיר רק פחות מרבע ממחדלו, הסירו את מחדליהם למע"מ. עם זאת, אף אחד מהנאשמים לא הסיר את מחדלו למס הכנסה. רוב הנאשמים לא הגישו את הדוחות והמסמכים הנדרשים לצורך חישוב גובה מחדליהם למס הכנסה, וגם אלה שהגישו אותם עשו זאת באיחור ואין להלין על פקידי השומה שלא הספיקו לקבוע את גובה מס ההכנסה שמגיע מהם.

ד. **נסיבות חיים קשות של הנאשמים:** הנאשמים הם אבות לילדים קטנים, שפרנסתם ופרנסת משפחותיהם עליהם, ויש להם נסיבות חיים קשות כעולה מתסקירי שירות המבחן ומטיעוניהם לעונש.

ה. פרט לנאשם 4, לשאר הנאשמים יש עבר פלילי, כאשר לנאשמים 1 ו- 5 הרשעה קודמת אחת, לנאשם 2 שתי הרשעות קודמות, לנאשם 3 שלוש הרשעות קודמות ובעברו ריצה 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ולנאשם 6 שבע הרשעות קודמות.

11. המדיניות הנוהגת באשר לקנסות בעבירות מס היא הטלת קנס מכביד ומשמעותי על עברייני מס, שכן קנס כספי ניכר עשוי לעקור את המוטיבציה של אנשים רציונאליים לבצע עבירות כלכליות. על הקנס לעלות על היקף העבירות בגין הוטל, אולם בקביעתו יש להתחשב גם במצבם הכלכלי של הנאשם ושל בני משפחתו.

12. בהתחשב במתחם הענישה, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לקולא ולחומרה, ובהתאם לעיקרון "אחידות הענישה" אני מטיל על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

- א. **הנאשם 1:** 27 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 30.6.2013 עד יום 25.9.2013.
- ב. **הנאשם 2:** 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 16.6.13 - 1.10.13.
- ג. **הנאשם 3:** 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 30.6.2013 - 17.9.2013.
- ד. **הנאשם 4:** 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 30.6.2013 - 11.9.2013.
- ה. **הנאשם 5:** 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 30.6.2013 - 11.9.2013.
- ו. **הנאשם 6:** 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי שלושת ימי מעצר.

13. אני מטיל על כל אחד מהנאשמים שנת מאסר על תנאי שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה לפי פקודת מס הכנסה או לפי חוק מע"מ מסוג פשע.

14. אני מטיל על כל אחד מהנאשמים 6 חודשי מאסר על תנאי שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו ממאסר עבירה לפי פקודת מס הכנסה או לפי חוק מע"מ מסוג עוון או עבירה של ארגון שירותי שמירה ללא רישיון.

15. בנוסף לאמור, אני מטיל על נאשם 5 שישה חודשי מאסר על תנאי שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של הפרת הוראה חוקית.

16. אני מטיל על כל אחד מהנאשמים את הקנסות כדלקמן:

- א. הנאשם 1 - קנס בסכום של 300,000 ₪ או שנת מאסר תמורתו.
- ב. הנאשם 2 - קנס בסכום של 100,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו.
- ג. הנאשם 3 - קנס בסכום של 75,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו.
- ד. הנאשם 4 - קנס בסכום של 75,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו.
- ה. הנאשם 5 - קנס בסכום של 125,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו.
- ו. הנאשם 6 - קנס בסכום של 75,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו.

17. הקנסות ישולמו בתשלומים חודשיים רצופים ושווים של 25,000 ₪ כל אחד החל מיום 1.1.2016 ובכל 1 לחודש עד לפירעון המלא.

לא ישולמו שני תשלומים במועד, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי ויועבר למרכז לגביית קנסות.

18. הודעה לנאשמים זכותם לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

הנאשמים יתייצבו לריצוי מאסרם בבית סוהר הדרים, ביום 26.4.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס,

כשברשותם תעודת זהות וגזר דין זה.

על ב"כ הנאשמים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לשחרורם של הנאשמים יעמדו בתוקפם עד להתייצבותם לריצוי מאסרם.

ניתן והודע בתאריך 31/03/2015

אברהם טל , נשיא